

ΠΡΟΣ ΣΕ ΛΕΥΚΑΣ ΦΙΛΑΤΗ
ΤΟ ΔΑΚΡΥΒΡΕΚΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΑΝΘΟΣ

ΠΡΟΣΦΕΡΩ

Λευκὰς φιλότη ἡ Κερκύρα δαρνοστεφανωμένο
Ἐνὰ παιδί σου ἀγαπητὸ στὰ σπλάγχνα τῆς μιὰ μέρα
Ἐδέχθηκε φιλοξένα, μέσα σ'αὐτὰ κοιμάται,
Στὴν ὕπνον τὸν αἰώνιον, τὰ φιλικὰ τὰ σπλάγχνα
Δὲν εἶναι σπλάγχνα μητρικά, ὅσο κι' ἂν ἀγαποῦνε
Γι' αὐτὰ εἶναι ξένα κόκκαλα τὰ κόκκαλα τοῦ ξένου!
Λευκὰς πατρίδα μου γλυκεῖά, ποῦ δαρνοστολισμένη
Σὲ βλέπω καὶ σὲ χαίρομαι ὡς τότε θὰ νὰ μὲνη
Τὸ σεβαστὸ τὸ λείψανο μακρὰν ἀπὸ τὴν γῆν σου;
Ὅπου μιὰ μέρα τοῦ ἔδωσε τὸ φῶς τὴν ὑπαρξί του
Κι' ὀλόθερμα ἐτραγοῦδισε μὲ μαγικὴ ἄρμονία
Τ' ἀνδρεία κατορθώματα τοῦ ἐνδόξου Καστριώτου;
Τὰ ἔθνικὰ αἰσθήματα τοῦ ἥρωος Κωνσταντίνου,
Τοῦ Διάκου τὸν τρισένδοξον, θεησκευτικὸν ἀγῶνα,
Τοῦ Καραϊσκού τὴν ψυχὴ, τὸ δάκρυ τῆς Χριστινῆς,
Τοῦ Μάρκου τ' ἀνδραγάθημα τὸ θάρρος τοῦ Φεβρουαίου;
Ἐἶν' ὧ γλυκεῖα πατρὸς μου ἀμάρτημα στὰ ξένα
Νὰ ναι θαυμάσια κόκκαλα ποῦ τάχει ἀγιασμένα
Ἡ δόξα ἡ πολυπτερος ποῦ τρέχει τοὺς αἰῶνας!
Ἄνοιξε μάνα μου γλυκεῖά τὰ μητρικά σου σπλάγχνα
Γιὰ νὰ δεχθῆς στοὺς κόλπους σου κόκκαλα ποῦ τιμούνε
Καὶ τὴ στενοχωρὴ σου γῆ κι' ὅλη τὴ γῆ τοῦ ἔθνους!

Φιλτάτα τέκνα ἀγαπητὰ τῆς φίλης μας Λευκάδος
Ἐχομεν γῆν τρισένδοξον ποῦ ἡ δάφνη τὴ στολιζέι
Τὰ σπλάγχνα τῆς ν' ἀνοιξομε μέσα σ' αὐτὰ θαύρομε
Πολλῶν ἐνδοξῶν λείψανα μ' ἐκεῖνα νὰ ταφοῦνε
Τοῦ Ζαμπελίου τὰ ὀστά ποῦ λὲς κι' ἀπὸ τὰ ξένα
Ζητοῦν τὴν γῆν τὴν πατρικὴν ποῦ ἔλαβαν μιὰ μέρα
Γλυκεῖα ζωὴ καὶ χύθηκε μέσα βαθεῖα σ' ἐκεῖνα
Τὸ ἔθνικόν τὸ φρόνημα μ' οὐράνιον ἄρμονίαν!

ὦ Σεῖς οἱ προῖστόμενοι τῆς φίλης μας πατρίδος
Ζητήσατε τὰ λείψανα τοῦ ἐνδόξου τραγικοῦ μας,
Τῆς προτασίν σας θὰ δεχθῆ ἡ σεβαστὴ Κερκύρα,
Ὅπως ἐδέχθη ἀδελφικῶς ὁμοίαν τῆς Ζακύνθου
Κι' ἀνοιξ' ἡ Ζάκυνθος θερμὰ τὰ μητρικά τῆς σπλάγχνα
Καὶ ἐδέχθηκε τὰ λείψανα τοῦ Ἑμωδοῦ τοῦ ἀγῶνος!
Καὶ πάλιν δάκρυα ἔθνικὰ ἡ φίλη σου Κερκύρα
Θὰ ρίψῃ ὧ πατρίδα μου στὰ σεβαστὰ ἐκεῖνα
Τοῦ ποιητοῦ σου λείψανα, γλυκεῖ' αἶρα θὰ φυσύση
Καὶ στῶν κυμάτων τὸν ἀφρόν τὸ πλεῖον θὰ διαβαίνει
Ὅπου λὰ φέρῃ Ἐλισαβετὴ τὴν φίλατη Λευκάδα!
Ἡ Ἐλάτη, ἡ Κάρη, ἡ Ἑρᾶ, οἱ κάμποι μας, τὰ πλάγια
Ἡ Ἰάλασσός μας, ὁ Οὐρανὸς μὲ μυστικὴ ἄρμονία
Θὰ νὰ δεχθοῦν τὰ λείψανα, κ' ἡμεῖς ὧ συμπολιταί
Τὸν τάφον λὰ στολιζομε μὲ τὰς εὐόσμους δάφνας
Τῆς πολιτῆς πατρίδος μα'. Εἶθε νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα!
Αἰώνιον μνημόσυον νὰ ρίψομε στὸν τάφο
Τοῦ ποιητοῦ μας, δάκρυα, ἀγνῆς εὐγλωσσούνης!

Λευκάδι τῆ 8 Δεκεμβρίου 1872.

ΑΓΓ. ΚΑΚΑΝΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 25. #10036

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

